

VOX

HIERONYMI

5 Ouderraad USG / 6 Van buiten naar binnen
8 Twee generaties / 10 Om en om met Jacco Calis
12 Het leven na het USG / 14 De favorieten van Eleni Achilleos
16 Het lege nest / 18 Medezeggenschapsraad

In dit nummer

Redactioneel	3
Van de rector	4
Ouderraad USG	5
Van buiten naar binnen	6
Twee generaties	8
Om en om	10
Het leven na het USG	12
De favorieten van Eleni Achilleos	14
Het lege nest	16
Medezeggenschapsraad	18

Colofon

De Vox Hieronymi is het blad voor ouders van leerlingen van het Utrechts Stedelijk Gymnasium. Het wordt uitgegeven door de Ouderraad.

Redactie

Eva van der Meer (eindredactie)
Floor Lintmeijer (USG)
Marjon Kranenbarg (hoofdredactie)
Martin Jan Gaasbeek (fotografie)
Tania Rutters
Alberto `Tobias

Opmaak en lay-out

Grafisch Lyceum Utrecht
StudioS2B: Jinava Hebbo

www.usgym.nl/vox-hieronymi
redactievoxhieronymi@gmail.com

Redactioneel

Met veel plezier presenteren we jullie weer een nieuwe editie van de Vox Hieronymi. Een nummer dat misschien wel actueler voelt dan ooit. Want wie het nieuws volgt, merkt hoezeer de wereld in beweging is. Oorlogen, polarisatie, klimaatvragen, technologische ontwikkelingen: het zijn onderwerpen die ook de school binnenkomen. Hoe geef je daar als school ruimte aan? En hoe voer je daarover het gesprek in de klas? In deze editie lees je hoe het USG zoekt naar balans tussen actualiteit, veiligheid en kritisch denken.

D Ook generaties ontmoeten elkaar in deze Vox. In een openhartig gesprek gaan een ervaren docent en een collega van een nieuwe generatie met elkaar in gesprek over onderwijs, verwachtingen en de verschillen – en overeenkomsten – tussen ‘vroeger’ en nu. Wat kan Gen Z leren van boomers? En andersom?

Onze vast rubrieken zijn ook dit keer het lezen waard. Om en om biedt weer een kijkje achter de schermen, dit keer van een docent Klassieke Talen met een eigen YouTube-kanaal waar zijn leerlingen veel aan hebben.

En dramadocent Eleni Achilleos deelt haar persoonlijke favorieten, variërend van (uiteraard) theater en mythen tot voedsel, films en boeken.

Bij veel leerlingen (en misschien nog meer bij hun ouders) komt ergens tijdens de bovenbouw de vraag op: wat gebeurt er eigenlijk ná het USG? Hoe bereid je je voor op een leven buiten de vertrouwde schoolmuren? In deze editie doet onze nieuwe redacteur Alberto Tobias naar onderzoek naar studiekeuze, zelfstandigheid en verantwoordelijkheid. Daarbij sluit het bijzondere artikel van de schrijfster van het boek Lege Nest (‘en een oud-USG-leerling) mooi aan. Haar verhaal over het moment waarop kinderen uitvliegen, zal ongetwijfeld herkenbaar zijn voor veel ouders van zesdeklassers.

Juist in een tijd waarin zoveel verandert, blijft het waardevol om verhalen te delen, perspectieven uit te wisselen en nieuwsgierig naar elkaar te blijven.

Veel leesplezier!

Marjon Kranenbarg ■

Van de rector

Kunstmatige intelligentie is inmiddels niet meer weg te denken uit het publieke debat. Ook in het onderwijs roept AI veel vragen op. Wat betekent deze ontwikkeling voor het leren en de vorming van jonge mensen? Op school zijn we daar al geruime tijd mee bezig. Ruim twee jaar geleden organiseerden we onze eerste studiemiddag over AI (met een oud-leerling als gastspreker!). Sindsdien verkennen collega's en leerlingen kritisch en bedachtzaam welke plaats deze technologie in ons onderwijs moet krijgen.

O Wat daarbij opvalt, is hoe uiteenlopend de ervaringen en meningen zijn. Sommige collega's en leerlingen gebruiken AI regelmatig en zijn enthousiast over de mogelijkheden. Anderen zijn juist zeer terughoudend. Het vervult mij als rector regelmatig met trots hoe kritisch leerlingen zijn en hoe actief zij in de discussie participeren. Een onderzoekje van onze docent filosofie onder zijn leerlingen liet zien hoe diffuus het gebruik nog is: ongeveer 40% gebruikt AI soms, 25% dagelijks, 10% intensief, terwijl een kwart het helemaal niet gebruikt. Leerlingen noemen als voordelen vooral snelheid en gebruiksgemak. Tegelijkertijd zien zij ook duidelijke nadelen: de onbetrouwbaarheid van de antwoorden, de gemakzucht die het in de hand werkt en de gevolgen voor het klimaat door het energieverbruik.

Persoonlijk heb ik veel twijfels. Goed onderwijs is naar mijn mening het bieden van andere perspectieven. Het haalt leerlingen uit hun comfortzone, leert hen hun oordeel uit te stellen en daagt hen uit om anders te kijken naar zichzelf en de wereld. Goed onderwijs is ook leren doorzetten en het leren verdragen van niet-weten. Kenmerken die niet goed verenigbaar zijn met AI-tools die in een flits antwoorden bieden die naadloos aansluiten bij het profiel van de gebruiker. Daarnaast roept AI grote maatschappelijke vragen op. Over de macht van technologiebedrijven bijvoorbeeld, maar ook over het enorme water- en energieverbruik dat generatieve AI met zich meebrengt.

Ondanks deze zorgen biedt de opkomst van AI naar mijn mening ook een enorme kans. Namelijk de kans om samen in gesprek te gaan over de vraag waartoe we onderwijs bieden. Wat is de opdracht van het onderwijs in het algemeen? En wat willen we leerlingen op het USG leren? Ik verwacht dat de uitkomst niet zal zijn dat we onze leerlingen zo goed mogelijk willen leren prompten. Mijn hoop is dat alle discussies die de opkomst van AI teweegbrengt er uiteindelijk toe leiden dat we (nog) meer ruimte gaan maken voor datgene waar het in mijn ogen echt om gaat: kritisch leren denken, je blik op de wereld verruimen en oefenen in mens-zijn.

Stéphanie Bakker

FOTO: STÉPHANIE BAKKER

Ouderraad USG: verbinden, inspireren en meedoen

Ook dit schooljaar stond de ouderraad weer in het teken van verbinding: tussen ouders en school, en tussen ouders onderling. In interactie met jullie als (contact)ouders hebben we mooie momenten gecreëerd, waarin gesprekken, ideeën en betrokkenheid centraal stonden.

IN GESPREK MET OUDERS EN SCHOOL

Twee keer per jaar organiseren we contactouderavonden, waarin contactouders en de conrectoren van onder-, midden- en bovenbouw met elkaar in gesprek gaan. Contactouders verzamelen vooraf per klas complimenten, vragen en aandachtspunten, die de ouderraad bundelt tot gezamenlijke thema's.

THEMA-AVONDEN VOOR OUDERS

We organiseerden ook inspirerende thema-avonden. In november bracht De Nieuwe Lichting opvoedsituaties op een herkenbare en vaak grappige manier tot leven, met praktische inzichten voor thuis. In mei verzorgde het Nibud de avond "Ik krijg nòóóóit wat!", waarin thema's als geld, keuzes maken en sparen werden besproken aan de hand van heldere vuistregels.

SAMENWERKEN EN VERSTERKEN

Ook in de interactie met het schoolbestuur en ouders zette de ouderraad zich in om de stem van ouders goed te laten doorklinken in de school.

LEERLINGENVERENIGINGEN SPONSOREN

Daarnaast spraken we met 27 leerlingverenigingen. Zij presenteerden hun plannen en begrotingen voor een bijdrage vanuit de ouderraad, namens alle ouders. De creativiteit en inzet van leerlingen maakten grote indruk.

OUDERRAAD ZOEKT TWEE NIEUWE LEDEN

Gemiddeld komen we zes keer per jaar samen met een betrokken ouderteam uit Utrecht en daarbuiten. We zoeken ouders die willen meedenken én actief meedoen.

Aanmelden kan via ouderraad@usgym.nl. U bent van harte welkom! ■

DIT BEELD SPEELT EEN ROL BIJ DE JAARLIJKSE DIPLOMA-UITREIKING VAN DE ZESDEKLASSERS.

“Je helpt leerlingen niet door

Er gebeurt veel in de wereld. Oorlogen, spanningen rondom democratische vrijheden, discussies over identiteit en macht. Het nieuws is dagelijks aanwezig in het leven van jongeren. De vraag is niet óf, maar hóe leerlingen dit meekrijgen. Bijvoorbeeld op school. Hoe gaat school om met de actualiteit? Wat gebeurt er in de klas nu de wereld schuurt? En welke rol speelt onderwijs in het leren omgaan met meningsverschillen en onzekerheid?

DOOR: EVA VAN DER MEER

Voor Mounir Lahcen, docent geschiedenis en Global Studies (GLOS) en coördinator maatschappelijke vorming, is het antwoord duidelijk: actualiteit hoort thuis in het onderwijs. Niet als losse mening, maar als onderdeel van duiding, context en kritisch denken. “Het is voor mij ondenkbaar om onderwerpen uit de weg te gaan,” zegt hij. “Je helpt leerlingen er niet mee.”

FOTO: MOUNIR LAHCEN

NEUTRALITEIT

Actualiteit speelt volgens Mounir een grote rol in zijn lessen. Geschiedenis is daarbij geen afgesloten hoofd

stuk uit het verleden, maar een hulpmiddel om hetheden te begrijpen. “Een leerdoel kan bijvoorbeeld zijn leerlingen te laten nadenken over waarom Napoleon nu nog belangrijk is, in relatie tot nieuws en actualiteit,” legt hij uit.

Ook zware actuele thema’s worden daarbij niet geschuwd. Slavernij, standbeelden die neergehaald worden, oorlogen van toen en nu, democratische vrijheden die onder druk staan, ze komen allemaal aan bod. Tegelijkertijd benadrukt Mounir het belang van neutraliteit in de klas. “Ik probeer neutraal te zijn en verwacht dat ook van collega’s. Politiek neutraal zijn betekent dat je alles mag vinden, mits het binnen de kaders van de rechtsstaat blijft.”

ALT-RIGHTBUBBEL

Neutraliteit houdt volgens Mounir niet in dat je zomaar alles tolereert. “Extremisme gaat tegen de grondwet in en moet bestreden worden, daar is geen discussie over mogelijk.” De meeste leerlingen op het USG zitten volgens hem in wat hij de ‘rationele flank’ noemt. Vanuit de Verlichting hoort het erbij dat je ook dingen leest waar je het niet mee eens bent. Dat is iets wat Mounir stimuleert bij zijn leerlingen.

Dat dit effect kan hebben, blijkt soms pas jaren later. Zo kreeg hij ooit een mail van een oud-leerling die hem bedankte omdat de jongen dankzij die les uit zijn alt-rightbubbel was gekomen. “Zoiets ontroert me en het laat zien dat wat je zegt als docent een belangrijk zaadje kan planten.”

Juist daarom vindt hij het problematisch als docenten gevoelige onderwerpen vermijden. “Sommige docenten doen dat misschien, maar je helpt leerlingen er niet mee.” Volgens Mounir kan maatschappelijke vorming overal plaatsvinden. Zelfs in een wiskundeles kan ruzie ontstaan en gaat het over maatschappelijke vorming.

onderwerpen uit de weg te gaan”

Hoe ga je met elkaar om? In wat voor land leven wij? Wat voor cultuur hebben we met elkaar? Elke docent kan dat soort vragen inbedden in zijn lessen.

Zo besprak hij tijdens een les een opmerkelijke Amerikaanse rechtszaak. Een jury heeft techgiganten aansprakelijk gesteld voor de socialemediaverslaving van een vrouw. Driekwart van de aanwezige leerlingen bleek het eens te zijn met een verbod op sociale media. In die les vertelde Mounir dat hij zelf als twintiger is gestopt met Facebook omdat hij merkte dat het hem te veel beïnvloedde. Waarop de leerlingen reageerden: “Waarom rookt u dan, dat is ook verslavend?” “Dat was een mooie scherpe vraag,” vindt hij.

KRITISCH LEREN NADENKEN

Gevoelige onderwerpen kunnen emoties oproepen, maar in zijn huidige klassen ziet Mounir dat nauwelijks. “Ik heb hier nog geen leerlingen zien huilen, op mijn oude school wel,” vertelt hij. Het type school en de groeps-grootte spelen daarbij een rol. “Op het gymnasium spelen emoties minder. Bovendien is veiligheid vaak lastiger in grotere klassen.” Kleinere groepen bieden meer ruimte. Laatst waren er door omstandigheden maar acht leerlingen in zijn klas. “Toen viel het me op dat ze ineens vragen gingen stellen en hardop durfden na te denken over het onderwerp.”

Leerlingen krijgen veel informatie via sociale media. Volgens Mounir is het daarom essentieel om hen te leren feiten en meningen van elkaar te onderscheiden. “Bij geschiedenis leren ze bronnenkritiek en dat kun je ook toepassen op moderne bronnen. Het gaat erom ze te trainen, zodat ze niet alles zomaar geloven.” Die training is geen eenmalige les. “Je plant een zaadje en herinnert ze daaraan.”

GEVOELIGE KEUZES OP SCHOOL

Dit jaar werd het thema ‘Party in the USA’ van het schoolfeest geschrapt omdat dat te gevoelig geacht werd. Mounir vindt het lastig om daarover te oordelen, omdat hij niet weet wat de achterliggende reden was. “De schoolleiding komt niet zomaar tot zo’n besluit. Vorig jaar werd een ander schoolfeestthema afgeschooten omdat het kwetsend en ongepast was, dat kan ook hebben meegespeeld.” Hij kan zich niet voorstellen dat de VS als thema an sich het probleem was. “Dat zou censuur zijn.”

Zo’n besluit kan volgens hem wel gebruikt worden als lesmoment, mits er voldoende context bekend is. Het biedt kansen om te praten over macht en democratie. “Je kunt het in de les bijvoorbeeld hebben over de trias politica. Leerlingen uitdagen: waarom kom je niet méér op voor je rechten op school, waar de wetgever zowel de macht heeft als straffen uitdeelt?” Dit soort theater gebruikt hij als docent om leerlingen te laten nadenken. Als historicus biedt hij vooral rust en duiding. “Als ik iets niet kan veranderen, heeft het geen zin om me er druk om te maken.”

RELATIVERENDE BOODSCHAP

Daarom heeft hij tot slot nog een boodschap voor ouders en leerlingen in deze onrustige tijden. “Maak je geen zorgen, ga rustig slapen, het is allemaal al vaker gebeurd.” Media hebben volgens hem meer dan alleen een informerende functie, ze hebben vaak ook een verdienmodel. Zijn advies is daarom te luisteren naar mensen die ergens verstand van hebben, naar fatsoenlijke journalistieke duiders. En bovenal geeft hij mee: “Geschiedenis is de koning van relativering. Net als bij filosofie haal je daar rust uit als moderne denker.” ■

Twee generaties voor de klas, dezelfde blik op goed onderwijs

Wat maakt een docent inspirerend voor leerlingen? En wat merken leerlingen (en hun ouders) eigenlijk van het verschil tussen een startende docent en een collega met tientallen jaren ervaring? In dit dubbelinterview spreken we met twee generaties docenten. Gert Welleweerd geeft wiskunde en viert dit jaar zijn 40-jarig jubileum. Tinus Pauw is docent Grieks en Latijn en werkt sinds vorig jaar op het USG. Hun ervaringen verschillen, maar juist daarin zit de herkenning: goed onderwijs draait niet alleen om vakkennis, maar ook om contact met leerlingen, duidelijke verwachtingen en het omgaan met nieuwe ontwikkelingen zoals technologie en AI.

DOOR: TANIA RUTTERS

Tinus is geboren in 2000 en behoort daarmee tot Generatie Z. Volgens internet heeft zijn generatie als kernwaarden: authenticiteit, diversiteit, sociale rechtvaardigheid en een goede werk-privébalans. Het zijn digital natives. Ze kennen geen wereld zonder internet of smartphone en ze zijn opgegroeid met crises (klimaat, pandemie) en zijn zich zeer bewust van hun mentale welzijn. Zij zouden als docent informeler zijn en streven naar interactie en gelijkwaardigheid met leerlingen. Ze gebruiken technologie vaak intuïtief als verlengstuk van hun lessen en zijn sterk in het betrekken van actuele, maatschappelijke thema's.

OMGANG MET LEERLINGEN

Tinus geeft aan dat hij zichzelf hierin "soms wel, soms niet" herkent. Hij zoekt wel een informelere kant. "Ik vond school zelf niet leuk, maar een paar docenten wel inspirerend. Toen ik het onderwijs inging, vroeg ik me af wat die docenten nou inspirerend maakte. Dat was dat ze je serieus namen en dat zit meer aan de informele kant." Gert geeft aan ook wel informele gesprekken te hebben met sommige groepen. "Ik probeer dan bijvoorbeeld leerlingen te inspireren door mijn eigen ervaringen van vroeger op school te delen. Kinderen zeggen daarbij wel altijd uit zichzelf meneer Welleweerd." Gert zou hij ook niet corrigeren, maar hij is geen je/jij. "We zijn geen maatjes." Tinus stelt zich wel voor als Tinus, maar wordt lang niet door iedereen zo genoemd, want de schoolcultuur is meneer/mevrouw. Hij geeft lachend aan dat hij zich wel te jong voelt om u genoemd te worden.

Tinus probeert maatschappelijke thema's mee te nemen, zoals dat schoolbreed gebeurt, maar hij houdt het wel ook echt bij Grieks en Latijn. Datzelfde geldt voor Gert. "Ik ben wel eens jaloers op docenten die vakken geven waar je meer aan kan hangen. Aan de andere kant vind ik wiskunde een veilige en logische opbouw hebben." Hierin verschillen deze twee generaties docenten dus niet zoveel.

TECHNOLOGIE IN DE LES

Datzelfde geldt voor de inzet van technologie. Tinus gebruikt technologie niet zo veel. Gert reageert: "Ik ben inderdaad internetloos opgegroeid. Ik heb al die ontwikkelingen wel meegemaakt en er zitten veel voordelen aan, maar in het lesgeven ben ik traditioneel gebleven. Ik gebruik geen Kahoot en zo."

Het grappige is dat alles wat Gert zegt over doceren klopt met de omschrijving van zijn generatie op internet. Mensen uit zijn geboortjaar 1960 zitten op de grens van de babyboomgeneratie en Generatie X. Hun kernwaarden zijn hard werken, loyaliteit en respect voor hiërarchie en autoriteit. Ze zagen de wereld veranderen van analoog naar digitaal en hebben zich hieraan moeten aanpassen. In de klas zouden zij waarde hechten aan structuur, vakkennis en een zekere mate van formele afstand tussen docent en leerling. Er is een sterke "niet lullen maar poetsen"-mentaliteit en een groot doorzettingsvermogen. Gert zegt lachend: "Wel jammer dat ik me hierin moet herkennen."

LEREN VAN ELKAAR

Wat zou Tinus aan Gert willen meegeven over didactiek en lesgeven? "Ik heb nooit in de les van Gert gekeken, dus ik weet niet wat hij zou moeten veranderen." Wat Tinus zelf doet is oprecht tijd maken om te vragen hoe het gaat met de leerling. "Omdat leerlingen me hierdoor minder stom vinden, heb ik geen ordeproblemen." Gert vindt dit een interessante tip. Hij kan ook orde houden, maar moet er wel voor werken. "Je moet dat alleen wel van nature kunnen."

VAKKENNIS EN ERVARING

En dan natuurlijk de vraag aan Gert wat hij Tinus zou willen meegeven. Gert: "Een van de belangrijkste dingen op een gymnasium is je vakkennis. Dat je uit de losse

pols les kunt geven, zodat je kunt inspelen op wat je ziet. Je moet het speels houden door boven de vakkennis te staan en je leerlingen te kennen." Tinus herkent dit helemaal. Hij benijdt Gert om zijn grote vakkennis. Aan het begin van zijn carrière lijkt de rust van echt helemaal boven de stof staan hem fijn. "Al lijken de leerlingen er weinig van te merken dat ik daar nog op oefen, want ik kan wel altijd antwoord geven op de vragen."

WAT ZE IN ELKAAR WAARDEREN

Op zijn beurt benijdt Gert aan Tinus juist dat hij aan het begin van zijn carrière staat. "Lekker werken met pubers." Hij vindt het ook heel leuk dat Tinus in de gang gegroet wordt. Daarnaast vindt Gert de huidige aandacht voor werk-privébalans goed. "Toen ik net begon, waren er bijna alleen maar fulltimers. Nu hoor je vaak 'Ik vind vier dagen wel prima'. Dat vind ik een goede ontwikkeling, vijf dagen is echt wel veel."

AL DIE AI

Beide docenten zijn het erover eens dat AI in de lerarenopleiding van de toekomst absoluut centraal moet staan, al is het op een andere manier. Gert is niet jaloers op de toekomstige generatie docenten "met al die AI". Hij vraagt zich af wat je vakkennis dan nog waard is en hoe de school van de toekomst eruitziet. Tinus vindt de ethische vraagstukken rond AI lastig, zoals milieu-impact en privacy. "Ik had laatst een gesprek met mijn oma, die een artikel van een neuroloog had gelezen. Jongeren van nu krijgen veel meer op zich af, moeten daardoor veel meer verwerken en dat maakt dat het verwerken van hun eigen emotie lastiger wordt," vertelt Tinus. "We moeten sociale media niet demoniseren, maar wel bespreekbaar maken. Leerlingen helpen daarin een gezonde balans te vinden, moet een belangrijke plek hebben in de opleiding."

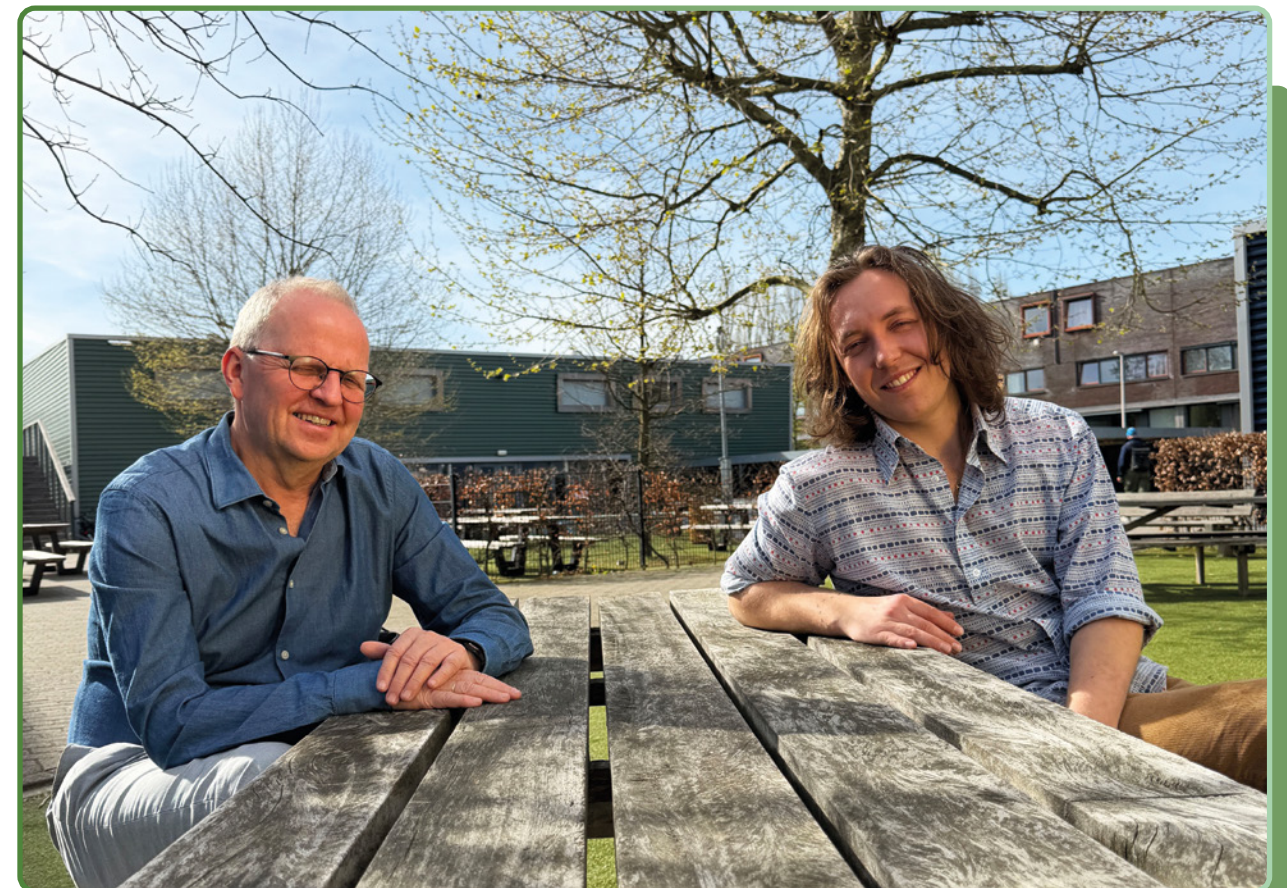

FOTO: GERT WELLEWEERD EN TINUS PAUW

Om en Om met Jacco Calis

Onze vaste rubriek Om & Om is een interview-es-tafette waarbij we afwisselend een docent en een leerling in de schijnwerpers zetten. In het vorige Vox-nummer gaf zesdeklasser Johannes Mainhard het stokje door aan docent Klassieke Talen Jacco Calis. Jacco krijgt het stokje, omdat hij volgens Johannes altijd dat stapje extra zet voor zijn leerlingen. Op een donderdagmiddag in maart spreek ik hem in een vergaderruimte op school.

DOOR: EVA VAN DER MEER

Waarom bent u docent geworden?

“Op de middelbare school dacht ik dat ik theologie wilde studeren en celibatair priester wilde worden. Na twee jaar vond ik die studie verschrikkelijk en stapte ik over naar klassieke talen. Via een studiegenoot die les gaf, ben ik zonder ervaring voor de klas gaan staan. Ik wist niet wat ik moest doen, maar ik vond kinderen leuk en zij mij.”

Hoe bent u ooit bij deze school terechtgekomen en sinds wanneer werkt u op het USG?

“Ik werk hier sinds 2022, net na corona. Ik heb op heel wat scholen gewerkt. Na een reorganisatie op mijn vorige school solliciteerde ik bij het USG. Wat mij hier meteen opviel, waren de ontzettend aardige collega's. Zoiets had ik nog nooit meegemaakt.”

Wat vindt u het mooiste aan het vakgebied Klassieke Talen?

“Het is mooi om na te denken over wat er precies staat in een tekst en wat ermee bedoeld wordt. Ik ben zowel taalkundig als letterkundig onderlegd, maar ben meer technisch geïnteresseerd dan literair. Vanuit cultuurhistorische kennis een tekst begrijpen en beseffen dat die 2000 jaar oud is, geeft een sterk gevoel van verbondenheid met het verleden. Dan sta je bij de voetafdruk in een modderplaat op een opgraving uit de Romeinse tijd en denk je: jeetje hier heeft bijvoorbeeld Caesar ook gelopen. Soms voelt dat als een kruising tussen de Efteling en een kerkhof.”

Ziet u verschillen tussen leerlingen die kiezen voor Latijn en die kiezen voor Grieks?

“Niet echt. Bij Grieks zijn leerlingen soms net iets vaker intrinsiek gemotiveerd, maar het verschil is niet groot. Het hangt vooral af van de groep en de groepsdynamiek. Sommige leerlingen denken: ‘ik ga aan de slag en zie wel’, anderen haken sneller af als iets moeilijk is.”

FOTO: JACCO CALIS

Johannes gaf u het stokje door omdat hij vindt dat u ‘altijd de extra mile gaat’ voor leerlingen en dat u oprecht blij wordt van het helpen van leerlingen. Wat maakt dat u daar zoveel voldoening uit haalt?

“Het is natuurlijk mijn beroep, maar ik vind het ook echt leuk om kinderen verder te helpen. Ik ben ook kindercoach op school en ga graag met leerlingen in gesprek om te kijken wat er kan veranderen. Ik heb een beetje een messiascomplex en wil graag alle leerlingen redden. Daarom ben ik ooit begonnen met instructievideo's op YouTube, omdat klassieke teksten lastig zelfstandig te herhalen zijn.”

Hoe probeert u de klassieke oudheid relevant te maken voor leerlingen van nu?

“Ik probeer steeds een link te leggen tussen de oudheid en het heden. Dat kan ingewikkeld zijn, in de bovenbouw is de opzet ook anders dan in de onderbouw. Ik gebruik bijvoorbeeld fabels van Aesopus, waarin dilemma's voorkomen die nog steeds herkenbaar zijn. Ook bespreken we wat een held is, of hoe mensen reageren op een crisis, zoals bij de uitbarsting van de Vesuvius in de oudheid. Zo ontdekken leerlingen verschillende perspectieven en denken ze na over wat zij zelf zouden doen.”

Wat zijn de leukste of gekste dingen die u heeft meegemaakt in het werken met pubers?

“Ik draag vaak een kostuum en jaren geleden had ik twee jongens in mijn klas die dat zo leuk vonden dat mijn huidige vrouw en ik een kostuum met ze zijn gaan kopen. Dat is het eerste wat me te binnen schiet. Er zijn elke dag leuke ontmoetingen en gesprekken met leerlingen.”

Wat is het verschil tussen leerlingen nu en toen u zelf op school zat?

“Leerlingen hebben meer moeite met concentratie en met denkwerk. Het lijkt langer te duren voordat iets landt. Ze hebben nu internet en AI, waardoor het verleidelijk is om voor een quick fix te kiezen. Dat is hen niet aan te rekenen, maar het maakt leren wel lastiger.”

JACCO CALIS (50)

is classicus en staat al 30 jaar voor de klas. Op het USG is hij niet alleen docent maar ook studiecoach en lid van de stuurgroep formatief werken. Hij woont in Baarn met zijn vrouw en twee dochters van 15 en 16 jaar. In zijn vrije tijd zingt, wandelt en leest hij graag. Favoriete auteurs: Erik Vlamincx en F.B. Hotz. Zingen doet hij overal, maar vooral in een koor en als cantor in kerkdiensten. Check zijn YouTube-kanaal 'Jacco Calis' voor zijn instructievideo's over klassieke teksten.

Wat is het belangrijkste dat u uw leerlingen – en hun ouders – wil meegeven?

“Dat leren pijn kan doen. Je kunt merken dat je iets niet snapt en dat botst met je ego. Maar leren kost inspanning en moeite. Het mooiste vind ik het als een leerling eerlijk zegt dat hij het antwoord niet weet, maar wel durft te laten zien hoe hij denkt.”

Als u één ding uit de oudheid mee zou mogen nemen naar het heden, wat zou dat zijn?

“Het vermogen om ellenlange teksten uit je hoofd te leren. Dat je de Odyssee kunt oplepelen, lijkt me fantastisch. Daarvoor moet je wel in een totaal andere samenleving leven, of een totale idioot zijn.”

Welke leerling krijgt nu het stokje van u - en waarom juist deze leerling?

Graag geef ik het stokje door aan Stef Eijsbouts uit klas 3. Stef is een vreselijk aardig en betrokken joch. Wat ik erg in hem bewonder, is dat hij gewoon zichzelf is. Ik ken hem nu drie jaar en vanaf dag één was dat al zo. Lang niet ieder kind durft dat zomaar als eerste-klasser. Ik weet dat ik dat zelf in ieder geval graag wat meer had gekund. Vandaar dat ik hem graag het podium bied. ■

Het leven na het USG

Hoe bereid je leerlingen voor een op een wereld die steeds sneller lijkt te veranderen? Dat begint bij het maken van schoolkeuzes. Op het USG speelt het decanaat een belangrijke rol in die fase. Om te horen hoe de school leerlingen daarbij begeleidt, sprak ik met Carolien Boss, die sinds de zomer van 2025 samen met Vivian van Es het decanaat vormt.

DOOR: ALBERTO TOBIAS

De decanen komen in beeld vanaf het derde leerjaar. Al vroeg in het schooljaar begint hun begeleiding in nauwe samenwerking met de mentoren. Daarbij gebruikt het decanaat onder meer Qompas, een online tool voor loopbaanoriëntatie en -begeleiding. Leerlingen maken testen en opdrachten en werken vanaf leerjaar 3 met een stappenplan dat hen aan het denken moet zetten over hun richting na de middelbare school.

Daarbij leren leerlingen volgens haar om breder te kijken dan hun eerste voorkeur. Juist dat kan lucht geven als een leerling vastloopt: soms blijkt een vak minder noodzakelijk dan gedacht en ontstaat ruimte voor een keuze die beter past.

LEREN KIEZEN

Naast de inhoudelijke begeleiding heeft het decanaat de belangrijke taak om leerlingen te leren kiezen. Voor Boss draait het daarbij niet alleen om feitenkennis, maar ook om zelfkennis. Leerlingen moeten volgens haar leren hoe keuzes tot stand komen. Hoeveel invloed heeft hun omgeving, kiezen ze op interesse of vooral op nut, en beseffen ze wat de gevolgen van zo'n keuze zijn? "Het kan bijvoorbeeld ook een afweging zijn om een vak te kiezen op nut, en minder op affiniteit. Dat is prima, als je de keuze maar bewust gemaakt hebt en nagedacht hebt over de consequenties." Tijdens de themaweek over kiezen in november krijgen alle derde klassen daarom een les over dit proces. Boss ziet dat nadrukkelijk ook als persoonsvorming, waarmee leerlingen worden voorbereid op het leven na het USG.

Wanneer de profielen gekozen zijn, gaat de aandacht in leerjaren 5 en 6 naar de keuze voor een vervolgopleiding. De decanen proberen de LOB steeds actiever in het schooljaar te verweven. In de bovenbouw wil

het decanaat leerlingen niet zomaar naar open dagen sturen, maar hen vooral leren daar gericht gebruik van te maken. Welke vragen stel je, aan wie, en hoe haal je echt iets uit zo'n bezoek? Tegelijk werkt de school eraan om LOB meer in de mentorlessen te integreren, zodat het minder een los moment is en meer een doorlopende lijn in de eindfase van school vormt.

OEFENEN MET VERANTWOORDELIJKHEID

De rol van school gaat hierbij verder dan alleen de studiekeuze. Ook de praktische randzaken die deel uitmaken van het gaan studeren en volwassen worden komen aan bod. Die voorbereiding is volgens Boss ook praktisch van aard. Leerlingen in de vijfde en zesde klas mogen twee schooldagen gebruiken voor een open dag, maar moeten dan wel zelf hun aanmeldingsbewijs opsturen en controleren of er geen examenonderdelen zijn. Juist door zulke zaken zelf netjes te regelen, oefenen zij volgens haar met de verantwoordelijkheid die straks vanzelfsprekender van hen wordt verwacht.

Daarnaast is er aandacht voor allerlei praktische vragen die rond het volwassen worden opduiken. Wat verandert er als een leerling 18 wordt? Hoe zit het met zorgverzekering, studiefinanciering en huisvesting? Welke regelzaken komen er kijken bij de stap naar een vervolgopleiding?

Steeds meer leerlingen kiezen na hun eindexamen voor een tussenjaar. Daar heeft Boss een duidelijke visie op: ook dat moet je plannen en voorbereiden. "Een tussenjaar waarin je niet weet wat je gaat doen is uiteindelijk ook zonde." Wie daarna alsnog wil gaan studeren, moet in dat jaar ook open dagen bezoeken en zich op tijd inschrijven, maar dan zonder de begeleiding van school.

EXTRA ZETJE

De vraag rijst dan of school met al deze praktische adviezen niet op de stoel van de ouders gaat zitten. Boss ziet die brede begeleiding echter niet als het overnemen van de ouderrol, maar als een aanvulling daarop. "Ik denk dat de eerste verantwoordelijkheid in het gezin ligt," zegt ze. Wat school doet, noemt zij vooral een extra zetje, en ook een kwestie van inclusiviteit: niet iedere leerling groeit op in een omgeving waarin studeren vanzelfsprekend is of waarin al duidelijk is wat

FOTO: CAROLIEN BOSS

daar allemaal bij komt kijken.

Tegelijk verwacht de school wel dat leerlingen steeds meer zelf de regie nemen. Dat geldt bijvoorbeeld voor leerlingen die in het buitenland willen studeren: de school denkt mee over praktische zaken, zoals een extra cijferlijst, maar laat de verantwoordelijkheid nadrukkelijk bij de leerling. Als ouders die rol overnemen, stuurt het decanaat bij: laat uw kind zelf een afspraak maken; ouders mogen mee, maar niet het gesprek overnemen.

Op de vraag hoe je leerlingen voorbereidt op een steeds sneller veranderende wereld, antwoordt Boss dat school ook veel aan burgerschapsvorming doet. De decanen focussen daarbij meer op het hier en nu. In een arbeidsmarkt die snel verandert, vindt Boss het bovendien weinig zinvol om leerlingen te laten zoeken naar de ene veilige keuze voor de rest van hun leven. "Wij stimuleren leerlingen in eerste instantie om een opleiding te kiezen die op dit moment het beste bij ze past." Juist daarom vindt zij het belangrijk dat leerlingen leren durven kiezen en serieuzer gaan nemen wat zij zelf belangrijk vinden.

ADVIES AAN OUDERS

Voor ouders die thuis een kind hebben dat voor een profiel- of studiekeuze staat, heeft Boss tot slot nog een belangrijk advies. "Wees voorzichtig met inhoudelijke adviezen op basis van je eigen schooltijd. De profielen en routes naar vervolgopleidingen zijn veranderd, waardoor die kennis niet altijd meer actueel is."

Het belangrijkste is volgens haar dat ouders in gesprek blijven. Een keuzeproces bestaat niet uit één beslissend moment, het is een heel proces. "Je hoeft niets voor te zeggen, maar wel meedenken en nieuwsgierig zijn." Ook stimuleren om in beweging te komen hoort daarbij.

Leerlingen hoeven niet eerst precies te weten wat ze willen voordat ze een open dag bezoeken, je moet ergens beginnen. "Als ouder ben je dus vooral procesbegeleider. En ik weet hoe lastig dat kan zijn, want ook ik zou het liefst aan mijn kind willen vertellen wat ze moet gaan studeren." ■

De favorieten van Eleni Achilleos

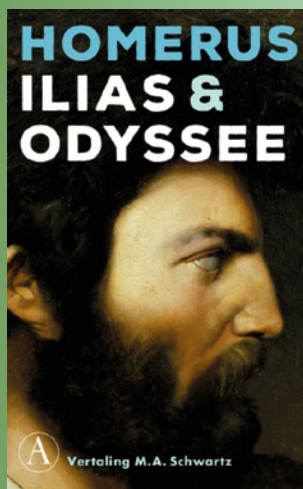
Eleni Achilleos, docent drama op het USG, en ik ontmoeten elkaar online. Een datum vinden voor dit interview bleek nog een hele uitdaging; al snel wordt duidelijk waarom. Naast haar werk op het USG geeft ze softskills-trainingen en coaching aan NUO-VO-roostermakers, is ze BABS in Amersfoort en doet ze regie- en acteeropdrachten.

DOOR: TANIA RUTTERS

Eleni is afgestudeerd actrice. Op de toneelschool richtte ze zich al op lesgeven en bleef dat doen na haar afstuderen. Ze werkte eerst 10 jaar bij Defensie als docent voor de medische scenario's en daarna als coach in zelfvertrouwen & representatie bij Randstad. Als ZZP'er werd Eleni gevraagd als regisseur van de leerlingenvereniging Lampomène van het USG. Daarna deed ze de pilot voor dramalessen die acht jaar geleden gestart werd en dat is gebleven. Juist haar veelzijdigheid maakt me benieuwd naar wat 'de favorieten van' Eleni zijn. We blijven eerst nog even in het thema van theater en lesgeven voordat we naar de 'standaard favorieten' gaan.

GRIEKSE MYTHE & BOEK

Mijn dochter had me ingefluisterd dat Eleni Griekse roots heeft (vader), dus daarom deze start. Eleni vertelt dat ze de Ilias en Odyssee gelezen heeft op haar 11e. "Ik heb me daar doorheen geworsteld en werd er helemaal in gezogen door de theatrale manier van schrijven." Ze had een enorm boekverslag gemaakt met illustraties en alles erop en eraan. "Toen zei mijn Nederlands docent: 'Dat is geen Nederlands schrijver, die mag je niet gebruiken.' (denk hier een oude zeurstem bij)." Dus dat was groot verdriet.

Het is nu nog altijd haar favoriete boek en ze heeft zich gehouden aan haar voornemen om haar zoon Ilias te noemen. "Als ik moet kiezen, want ik lees sowieso heel graag." Ze vond Eiland van verdwenen bomen, een tip van een collega, ook indrukwekkend. Hierin komt het conflict tussen Cyprus en Turkije naar voren, wat Eleni in haar jeugd heeft meegekregen.

VOORSTELLING VAN JEZELF

"Kiezen is eigenlijk onmogelijk", zucht Eleni. "Je bouwt een band op per voorstelling, zowel met het gezelschap als met het materiaal. Het is heel kwetsbaar op zo'n podium, dus je stort je er helemaal op." Eleni doet meestal Griekse klassiekers, maar haar laatste voorstelling ging over Hugo de Groot en was op Slot Loevestein. "Normaal tour je rond, maar dit was op locatie en dat was wel heel gaaf." De rol van vrouw en dienstmeid is vaak onderbelicht, maar kwam hier juist sterk naar voren.

THEATER

Toneelgroep De Appel heeft hele gave dingen gemaakt. "Zij durfden het aan om Odysseus te spelen in een voorstelling die 9 uur duurde." Helaas bestaan die niet meer. En Eleni is gek op de teksten van Daphne de Bruin in de Aluin-voorstellingen. Zij schrijft hele mooie stukken met een grote rol voor de vrouw, onder de fantastische regie van Paul Feld. "Ik vind het leuk dat ze een combinatie gebruiken van acteurs en kinderen die een heel jaar mee repeteren."

HET USG

"Het leukste vind ik het als ze binnenkomen en ik ze mee kan krijgen door grapjes en gekke bekken en stemmetjes. Dan voelen ze dat ze veilig zijn en kun je ze uit hun comfortzone krijgen, waardoor ze dingen doen die ze normaal gesproken awkward zouden

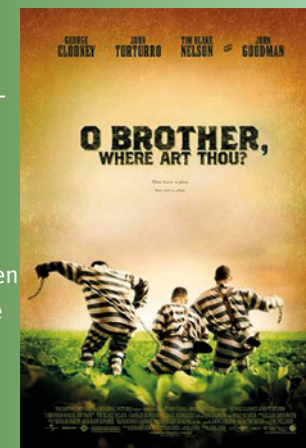
vinden." Een oefening die ze graag doet, is leerlingen een verhaal laten schrijven waarin zijzelf voorkomen, met een mythologisch element. Het komt vaak goed tot zijn recht als ze die aan het einde van het jaar zelf voordragen. Haar favoriete USG-voorstelling (door Lampomène) is Electra; geschreven en gemaakt door leerlingen, gespeeld in de Stadsschouwburg. "We hebben daar zo hard aan gewerkt en het was zo'n spektakel."

SCHOOLVAK

"Drama! Inkoppertje." En biologie. "Dat kreeg ik van een hele leuke Surinaamse meneer en ik had alleen tieners, dus dat werd ook een doorlopend grapje."

FILM

"Ik vind al het werk van Tarantino fantastisch en de gebroeders Coen hebben geweldige films." O Brother, Where Art Thou? (Odyssee in een nieuw jasje) vindt ze ook erg leuk. "Deze film is met George Clooney, waar ik normaal niet zo'n fan van ben, maar hierin speelt hij een sukkel en dat is zo leuk." Eleni vindt het heerlijk als acteurs als Clooney of Brad Pitt een underdog spelen in plaats van een actieheld.

MUZIEK

White Lies, maar ze vindt veel muziek leuk. "Vooral met muziek uitzoeken bij voorstellingen kan ik dagen zoet zijn."

ETEN

Eleni is gek op eten, waaronder natuurlijk de Griekse keuken. Ze eet vooral plantaardig, wat een uitdaging is voor de Griekse gerechten van oma. Eleni ging uit huis op haar 16e en kon toen niks in de keuken. "Ik heb een kookboek gekocht en ben de gerechten pagina

voor pagina gaan maken." Op die manier heeft ze van alles leren koken, van sushi tot Afrikaanse gerechten. Ze eet alleen geen AGV of stamppot. "Dat kookte mijn moeder alleen maar, dus dat komt er niet meer in."

VAKANTIE

Bovenaan staat het familiehuisje op Cyprus in de straat waar haar oma woont, al gaat ze in de zomer meestal naar Italië. "Mijn oma is een taaie vrouw. Ze wit nog elk jaar haar huis en dagelijks loopt ze de berg op naar de kerk." Dit komt ook door de levensstijl in zo'n dorp: gezond eten en familie die voor je zorgt. Eleni is blij met wat ze van daar meegekregen heeft en neemt die waarden graag mee in haar leven hier, maar daar wonen zou haar te saai zijn.

KLEDING

Eleni heeft geen specifieke favoriet kledingstuk, maar: "Ik heb wel een hele grote, maar dan ook echt een hele grote kledingcollectie." Het meeste komt van Vinted en ze past de kleding van begin 20 ook nog steeds. Dit weten ze ook op school. Een vaak gehoorde opmerking is "Wat heb je nou weer aan?" Vooral kenmerkend zijn de hakken. Vorige week had ze voor het eerst sneakers aan en daar kreeg ze wel 30 opmerkingen over, ook van leerlingen. "Ze zaten wel lekker, iets te lekker." ■

FOTO: ELENI ACHILLEOS

Help, mijn kind gaat uit huis

Als je kinderen klein zijn, duren de dagen vaak lang. Maar als ze eenmaal op de middelbare school zitten, schieten de jaren juist voorbij. Voor je het weet, vliegen ze uit. Oud-USG'er Dorine van der Wind schreef samen met collega-journalist Deirdre Enthoven een handboek voor (aankomende) lege-nesters. In Vox deelt Dorine haar eigen ervaringen.

Dorine: "In 1983 begon ik op het USG en ik kijk met heel veel plezier terug op deze schooltijd. Ik ga trouw naar elke reünie en zie mijn oude schoolvrienden vaak. Als je eindexamen doet, voel je je al zo volwassen.

"En dan heb je opeens kinderen die eindexamen doen, en blijkt het een stuk lastiger om ze los te laten dan je dacht. Je twijfelt of ze wel zo volwassen zijn en klaar voor de volgende stap. Tijdens het schrijven van ons boek werd steeds meer duidelijk dat er eigenlijk een andere vraag speelt: ben jij er wel klaar voor als ouder?

HET AFSCHEID

"Als onze oudste dochter op haar 19de vertrekt, heb ik het moeilijk als ze thuis weggrijdt met een auto vol spullen. Maar als ik haar dezelfde dag bezoek in haar studenterkamer, nota bene in dezelfde stad waar wij wonen,

Oud-USG'er Dorine van der Wind schreef samen met collega-journalist Deirdre Enthoven een handboek voor (aankomende) lege-nesters. Ze spaken dertig deskundigen en ruim zeventig ouders en kinderen. Opgedane wetenschappelijke kennis, psychologische inzichten, praktische handvatten en vele herkenbare voorbeelden delen ze in hun boek Het lege nest – alles wat je wilt weten als kinderen uit huis gaan.

zie ik vooral hoe fijn het voor haar is dat haar eigen leven nu begint. Onze middelste dochter reist middenin de coronaperiode naar Costa Rica voor een tussenjaar. We zijn vooral opgelucht dat ze niet positief test en kan vertrekken. Maar dan, een paar jaar later, gaat de jongste zoon voor een tussenjaar naar Spanje. De weken voor zijn vertrek heb ik buikpijn, ik ben zelfs misselijk. Een gevoel dat zich nog het best laat omschrijven als liefdesverdriet. Ik had dit moment van mijlenver zien aankomen, maar nu overrompelt de snelheid waarmee het nest plotseling leeg is me toch. Ik heb nog zoveel op mijn lijstje staan om met de kinderen te doen. De tijd heeft me volledig ingehaald.

"Toen ik met de oudste in de kinderwagen liep, kreeg ik als opmerking: 'Geniet ervan, voor je het weet zijn ze groot.' Ik dacht dan, nou, ik kan niet wachten, deze ene dag gaat al zo langzaam voorbij. Nu ben ik die 'oude' moeder en moet ik me inhouden om zelf dit soort opmerkingen te maken.

"Stomme dingen schieten door mijn hoofd: ik zou nog met hem naar Legoland gaan. Hebben we ze wel genoeg meegegeven, zoals voldoende cultuur en levenswijsheden? Redt hij zich wel? Snel leg ik nog uit hoe je een wasje moet draaien. Mijn kooklessen worden in de wind geslagen. Als mijn oudste dochter een avondje thuis is en voorstelt om een bepaalde serie te kijken, zeg ik, 'Nee, die kijk ik altijd met je broertje. Zij kijkt me meewarig aan, en zegt: 'Mam, die is nu ook uit huis, hè.'

"Ik mis niet alleen mijn kinderen maar ook de aanloop van al hun vrienden en de contacten langs het voetbal- en hockeyveld, waar ik jaar in jaar uit een trouwe supporter was. Ik nodig in de buurt studerende neven en nichten uit voor het eten, bied iedereen een kamer aan, en verlang er af en toe zelfs naar om bij willekeurige sportwedstrijden van totaal vreemde kinderen te gaan kijken.

LOSLATEN

"Een voordeel is dat je niet meer wakker ligt als ze te laat thuis komen van het uitgaan. Maar de betrokkenheid blijft, niets fijner dan als ze weer even komen aanwaaien. Als ze dan blijven slapen, ben ik dolgelukkig. Even niet die aanblik van lege kamers.

"Een belangrijke factor waardoor we dat loslaten steeds moeilijker zijn gaan vinden, is de stijl van het ouderschap. Die is door de jaren heen sterk veranderd. Ondanks de individualisering van de maatschappij lijken ouders tegenwoordig hechter dan ooit met hun kinderen. Maakt dat het uit huis gaan van het kroost lastiger voor ouders, vragen we ons af? We missen niet alleen onze kinderen, maar ook als het ware onze vrienden. Uit interviews met diverse ouders bleek keer op keer hoe close ze zijn met hun kinderen, vaak veel meer dan vroeger met hun eigen ouders. Als kinderen toch het huis verlaten, blijven veel ouders vaak net zo actief met hen verbonden als toen ze nog thuis woonden. Er wordt dagelijks gebeld, geappt, locaties en foto's worden gedeeld. Ze blijven elkaar veel zien, ook als kinderen in een andere stad gaan wonen.

"Soms gaat die vriendschappelijke band wel erg ver. Er vliegen foto's langs op Instagram waarop te zien is hoe ouders samen met hun kinderen feesten op een festival. En als ze er niet zelf bij zijn, weten ouders precies wat hun kinderen de hele dag en nacht uitspoken, waar ze uithangen en met wie. Het nest is dan wel leeg, maar virtueel wordt de volle nestfase zo eigenlijk gewoon verlengd.

"Deze sociale controle heeft nadelen. Toen ik eens in het buitenland was en mijn zoon iets wilde vragen, kreeg ik hem niet te pakken. Ook de rest van het gezin reageerde niet. Mijn zoon had zijn locatie uitgezet, maar die van mijn man stond nog aan. Toen ik zag dat hij bij de Spoedeisende Hulp was, schoten de ergste

scenario's door mijn hoofd. Uiteindelijk bleek hij met onze zoon op de EHBO te zijn vanwege een onschuldige sportblessure. Ze hadden mij bewust niet gebeld om me niet ongerust te maken. Een typisch geval van onnodige onrust. In het pre-smartphonetijdperk was dit nooit gebeurd."

"De deskundigen die we voor ons boek spreken, benadrukken ook: te veel betrokkenheid kan ertoe leiden dat een kind geen zelfvertrouwen ontwikkelt. Geef ze het vertrouwen dat ze zelf hun zaken kunnen oplossen. Dus als ik één les zou mogen geven aan toekomstige lege-nesters; laat ze (liefdevol) los, ze vliegen echt nog vaak genoeg even terug naar het nest!"

DORINE VAN DER WIND EN DEIRDRE ENTHOVEN

Medezeggenschapsraad

Als Ouderleden van de Medezeggenschapsraad (OMR) hebben we zitting in de medezeggenschapsraad (MR) van school. De MR bestaat uit vertegenwoordigers van ouders, leerlingen en personeel. Samen denken we mee over belangrijke onderwerpen binnen de school. Soms geeft de MR advies aan de schoolleiding, soms heeft de MR instemmingsrecht. Dat gaat bijvoorbeeld over toetsing en examinering, schoolbeleid, veiligheid, onderwijskwaliteit, communicatie en leerlingbegeleiding. Het gaat altijd over het algemene reilen en zeilen, niet over individuele gevallen.

Als oudergeleding proberen wij daarbij steeds de stem van ouders mee te nemen. Wat leeft er thuis, waar lopen leerlingen of ouders tegenaan en welke ontwikkelingen vragen extra aandacht? Dat kunnen grote onderwerpen zijn, zoals veranderingen in toetsbeleid of digitalisering, maar ook praktische zaken die invloed hebben op het dagelijks schoolleven.

Het mooie aan medezeggenschap op het USG is dat er echt ruimte is voor gesprek. Leerlingen, medewerkers, schoolleiding en ouders kijken vanuit verschillende perspectieven naar dezelfde school, en juist dat maakt de gesprekken waardevol. Het gezamenlijke doel blijft steeds hetzelfde: goed onderwijs en een prettige, veilige schoolomgeving voor onze kinderen.

We vinden het belangrijk dat ouders weten dat de MR er ook voor hen is. Als ouderleden hebben we drie zetels in de MR om de belangen en inzichten van ouders te vertegenwoordigen. Heb je vragen, signalen of onderwerpen waarvan je denkt: dit verdient aandacht?

Laat het een van ons weten via omrusgym@gmail.com.

Martijn Bijwaard

Veronica Martinez Sobrino

Mark Soekarjo